

ŽIVOT víry

Proměna společnosti evangeliem

BŘEZEN 2020 45 Kč / 1,90 €

Mariánský
sloup a jeho
zákulisi
/ 6

M. Poborský:
Z pastora
ředitelem ETS
/ 8

Čínské křesťany
sledují miliony
kamer
/ 19

**Modlitby,
sušenky,
vztahy**

Jak oslovit
skeptické Čechy?

Co najdete v tomto čísle

ÚVODNÍK

- 4** Uvěřili, ale žijí na hromádce...
Dan Drápal

KŘESŤAN A SPOLEČNOST

- 6** Mariánský sloup: ideály stranou?
Tomáš Dittrich
- 7** Poučení z kauzy mariánský sloup
Pavel Černý

ROZHOVOR

- 8** Z kazatelny do ředitelny
Miloš Poborský

TÉMA: PŘEDAT PŘÁTELŮM DOBRŮU ZPRÁVU

- 12** S talířem sušenek u sousedových dveří
Dave Patty
- 14** „Já jsem ta široká veřejnost!“
Irena a Martin Hambálkovi
- 15** „Prosím vás, kde je tady...?“
Václav Janča
- 16** Činit učedníky – po jednom
Václav Lamr
- 17** Nejčastější chyby při sdílení evangelia
Michal Krchňák

MŮJ PŘÍBĚH

- 18** Mezi paprikami a rajčaty
Jovana Chvojková
- 18** Zírala jsem, jak je Bible praktická
Monika

ZE ŽIVOTA CÍRKVE

- 19** Věřit může být nebezpečné
Lucie Vlasáková

CESTA KE SVOBODĚ

- 20** Ještě jako křesťanka jsem si podřezávala žíly
Ida Hrdličková

RECENZE

- 21** Zůstala jen naděje
Lucie Vlasáková

Z HISTORIE

- 22** K. Farský a vznik ČČSH
Václav Hovora
- 23** Cestovka baptistického misionáře
Jaroslav Pleva

PŘIPRAVUJEME

- **téma: Rozpoznat své obdarování**
- Jak své dary používat a rozvíjet?
 - Jaký je vztah mezi obdarováním a povoláním?

6
Jednostranné „usmíření“
Co stojí za rozhodnutím obnovit mariánský sloup

12
„Můžu vám říct o nejslavnějším mimozemšťanovi?“
téma: Předat přátelům Dobrou zprávu

8
„Pěstuji biblické rostliny“
rozhovor s Milošem Poborským

18
Rozhovory mezi paprikami a rajčaty
zkušenost čtenářky

19
„Bud' opustíš Ježíše, nebo na nás zapomeň!“
Kde a proč je nejnebezpečnější následovat Krista

20
Život jako na tobogánu
Rozhovor s hrdinkou knihy Zůstala jen naděje

Život víry je měsíčník vydávaný Křesťanskou misijní společností (KMS), která sdružuje různá křesťanská společenství, organizace a jednotlivce. KMS slouží k vzájemnému dorozumění křesťanských pracovníků, kteří usilují o misii a o jednotu křesťanů ve světle Písma. Chce napomáhat k duchovnímu růstu a vzdělávání křesťanů a místních sborů. KMS chce sloužit Božímu lidu. Snaží se o prohloubení vztahů mezi křesťany a usiluje o probození.

PŘEDPLATNÉ A DISTRIBUCE

Časopis objednávejte pomocí formuláře na webu www.zivotviry.cz nebo na e-mailové adrese predplatne@zivotviry.cz, popř. na tel. číslo 284 841 922.

Předplatné lze zahájit kterýmkoli měsícem roku. Jednotlivá čísla lze zakoupit také v **audioverzi** a jako **PDF** (viz www.zivotviry.cz).

Předplatné, distribuce a reklamace **na Slovensku**:
Knihkupectvo Jonatán, Legionárska 2,
811 07 Bratislava, tel. 02/555 63 040,
e-mail: jonatan@vbh.sk, web: www.jonatan.vbh.sk
Distribuce **pro zrakově postižené** elektronicky:
Diakonie CČE, Klimentská 18, 110 00 Praha 1
tel.: 222 316 306, e-mail: szp@scps.diakonie.cz

Šéfredaktor: Mgr. Tomáš Coufal
Redakce: Bc. Lucie Vlasáková, DiS., Ing. arch. Tomáš Dittrich
Redakční rada: Ing. arch. Tomáš Dittrich, Ing. Lubomír Ondráček, Mgr. Jiří Unger, Ing. arch. Kateřina Hodecová
Sazba: Ondřej Pumr
Korektury: Bc. Lucie Vlasáková, DiS., Zdenka Brázdilová
Výtvarná spolupráce: Pavel Bosman
Tisk: Grafotechna Plus, s. r. o.

Redakce a administrace
KMS – Život víry, Primátorská 41, 180 00 Praha 8
tel.: 284 841 922, e-mail: redakce@zivotviry.cz,
web: www.zivotviry.cz

Vydavatel: KMS, IČ 539 147
Registrováno: MK ČR E 6094, ISSN 1210-43-45

Uzávěrka **rádkové i plošné inzerce** je druhého dne předchozího měsíce. Později zadané inzertní zařadíme dle možnosti, s 50% příplatkem.
Seznamovací a fundraisingové inzertní nezveřejňujeme.
Podmínky inzerce: <http://zivotviry.cz/inzerce>

Za obsah podepsaných článků odpovídají autoři. Redakce si vyhrazuje právo zaslané příspěvky kráti. Snažíme se publikovat původní texty. Pokud články, které nám posíláte, chcete zveřejnit i jinde, prosíme, abyste nás o tom informovali.

© Život víry – všechna práva vyhrazena.

Přetiskování článků či jejich delších částí bez písemného svolení redakce se zapovídá, přetiskování kratších částí (do jednoho odstavce) možno pouze s uvedením přesné citace (včetně ročníku, názvu článku a strany). Jednotlivé články možno šířit prostřednictvím xero kopií, pouze zdarma.

Číslo vychází koncem předchozího měsíce a je distribuováno během první poloviny měsíce.

Milý čtenáři,

možná jsi už slyšel ten vtip, jakou úlohu mají jednotlivé národy v nebi a v pekle: V nebi prý jsou němečtí mechanici, angličtí policisté, italské kuchyně a za organizaci jsou odpovědní Švýcaři. Zato v pekle údajně auta montují Francouzi, policisté jsou Němci, jídlo vaří Angličané a všechno řídí Italové. Anekdota opomíjí, co kde mají za úkol Češi. Možná vyprávějí vtipy – v nebi ty dobré, v pekle špatné.

Přiznám se, že kdykoli někdo začne mluvit o „národní povaze“, zvláště té české, trochu pozorním. Při hledání společných charakterových rysů u skupiny, která čítá deset milionů jedinců, totiž nutně dochází k paušalizaci. A já nechci být házen do jednoho pytle s kdekým a onálepkován vlastnostmi, které na rozdíl od většiny určitě nemám. Jenže...

Jenže se zdá, že určité charakterové rysy či tendence se u jednotlivých národů přece jen vysledovat dají. Jistě to neznamená, že do celkového obrázku „průměrného Čecha“ zapadne každý, kdo se k našemu národu hlásí. Ale je pravda, že naše dějiny, kultura, způsob výchovy, životní zkušenosti, zavedené společenské rituály a zvyky – to vše se do nás otiskuje a formuje mentalitu celé pospolitosti.

Vlastnost, kterou u českého národa silně vnímám, je skepse. A jak jsem zjistil, není to jen moje pozorování: I podle seriózního průzkumu akademických psychologů M. Hřebíčkové a M. Klicperové-Baker jsou Češi mj. „poněkud negativističtí a sebekritičtí“ (Vesmír 97, 2018/9). Asi není příliš divu: Nezávislou a okolím respektovanou říši jsme byli naposledy před několika staletími; i z posledních sta let jsme si sami vládli jen přibližně půlku. Byli jsme ve střídavém područí velmocí ze všech světových stran, mnoho vynikajících osobností emigrovalo, ostatní se naučili přežít. Nepochybně to v nás zanechalo stopu. Tam, kde se jiné národy hrdě dmuou či dojmají, Češi si dělají legraci. Z jiných, ale i ze sebe. Tam, kde jiné národy nešetří vzletnými slovy, písněmi, ideály, Češi se drží při zemi. Zatímco občané USA si při hymně drží ruku na srdci, hledí k vlajce a zpívají z plna hrdla, Češi se rozpačitě dívají kolem sebe a své „Kde domov můj“ si když tak broukají jen pod vousy, aby je ten, kdo stojí vedle, neslyšel.

Krásné je to vidět i v popkultuře: Američané mají svého Supermana, Ramba, Rockyho či Kapitána Ameriku, Britové Sherlocka Holmesa či Jamese Bonda... a Češi Švejka, Limonádového Joe, Černé barony, Kameňáky. Marrně se snažím najít nějakého skutečného hrdinu, s nímž bychom se ztotožnili a na kterého bychom byli pyšní. (Vím, vynechal jsem třeba Rychlé šípky, ale ani s těmi se asi většina dospělých neztotožňuje.) Pokud se v českém populárním umění nějaký „superhrdina“ objeví, často jde o karikaturu. Parodie umíme dobře. „Hrdinou“, s nímž se Češi rádi a silně identifikují, je univerzální génius a notorický smolař Jára Cimrman. V něm se pánům Šebánkovi, Svěrákovi a Smoljakovi podařilo esenci sebeironického češství kondenzovat dokonale.

Jako by nám chyběl jakýsi „duševní enzym“ (podobně jako lidem s nesnášenlivostí mléka chybí laktáza), který umí pozitivně zpracovat patos, resp. cokoli velkého a vznešeného. A jsme na to hrdí. Částečně právem, protože je asi pravda, že nesedneme úplně každému na lep, neberou

nás za srdce velikášská prohlášení, nablýskané veleprojekty politických stran ani návnady sekt a o neprůstřelných akčních hrdinech víme, že patří do pohádek.

Druhou stranou téhle mince ovšem je jakási neschopnost nadchnout se pro něco, co nás přesahuje. Ať už jde o nadnárodní politický útvar nebo velký ideál či myšlenkový systém. Přitom

Ta naše skepse česká

ještě v 19. století jsme hrdí a nadšení být uměli: národní obrození, stavba Národního divadla, spolky jako Sokol nebo později Junák – to vše neslo velkou myšlenku. Ještě první republika měla docela silný étos (byť už tehdy vznikl zmíněný Švejk), ale během následujících desetiletí ochota Čechů sloužit naplno nějakému ideálu stále klesala. Snad na to měla vliv dlouhá série celonárodních deziluzí: Zklamání z nepravosti Rukopisů, od nichž mnozí odvozovali svou národní hrdost. Zklamání z toho, že jsme nedokázali (u)bránit nově vzniklou republiku. Zklamání z kolaborace a pokolení během Protektorátu. Zklamání z toho, jak vypadala realita socialismu, do jehož budování po válce vložila síly prakticky celá generace. Zklamání z neúspěšného pražského jara a ze sovětské okupace, která definitivně pohřbila zbytky iluzí o všeslovanské sounáležitosti. A nakonec jsou tu i mnohé nenaplněné naděje z doby sametové revoluce...

Problém této národní skepse je v tom, že kvůli ní jsou mnozí Češi imunní i vůči evangeliu. Jak tu nádhernou zvěst o nekonečně svatém a milujícím Bohu, která je pro mnohé neustavitelně velká, rozdělit na menší sousta? Jak Čechům představit největšího hrdinu v dějinách? Má česká duše nějaká vrátka, která ještě nejsou zavřená? Nepochybně. Velkým ideálem, kterého se většina našeho národa stále nehodlá vzdát, je rodina. Mnohde nefunkční, ale přesto se k ní mnozí upínají. Vidím tedy nemalý potenciál v křesťanských projektech, které jsou zaměřeny na práci v této oblasti – Manželské večery, Příprava na manželství, rodinná a mateřská centra, akce pro otce s dětmi... Češi také stále stojí o přátelství a jsou schopni navazovat hluboké vztahy. Budeme-li jako křesťané ochotní jim přáteli být (a způsobů, jak budovat přátelství, je nepřeberně), můžeme jim nenásilně ukazovat na Krista. Další oblastí, která je pro Čechy důležitá, je láska k přírodě (popisuje to např. Pavel Hošek, viz ŽV 2019/12). To je šance třeba pro křesťanské skauty typu Royal Rangers. A dalo by se pokračovat...

Věřím, že navzdory české skepsi platí, že Bůh dal lidským synům „věčnost do srdce“ (Kaz 3,11; podle ČEP „touhu po věčnosti“). Ano, i dnešní Češi hladovějí po Bohu, byť o tom možná nevědí. Budeme hledat cesty k jejich srdci? Nikdo jiný to za nás neudělá.

Tomáš Coufal

Tomáš Coufal